

PORTOPETRO 2023

Festes de Sant Joan

Del 16 de juny al 2 de juliol

Fotos: Juana Maria Adrover

Disseny, maquetació i impressió:
Gràfiques Llopis, SA

SALUTACIÓ

Benvolguts portopetres i portopetreres,

Arriben al nostre estimat municipi les primeres festes d'estiu, les de sant Joan. Després d'aquests quatre anys, només tenc paraules d'agraïment, un agraïment molt sincer a totes les persones que viviu i sentiu Portopetro com el lloc més proper i més estimat. Quan vaig assumir el repte d'estar al capdavant del municipi de Santanyí, ho vaig fer amb molta d'il·lusió i alegria, amb l'objectiu principal de representar i defensar els interessos de tots i cadascun dels ciutadans i el compromís sincer de fer feina per al meu poble i per tots a els nuclis que el conformen. Esper haver assolit l'objectiu i poder compartir amb tots vosaltres l'alegria de viure que sempre ens aporten aquests dies de festa i de retrobaments.

Molts d'anys, bones festes de sant Joan i bon estiu.

Maria C. Pons Monserrat

Batlessa de Santanyí

SALUTACIÓ

Portopetrers, amics i visitants!

Ja estam a les portes de l'estiu i, amb les festes de Sant Joan, encetam les bauxes d'aquesta contrada.

És un plaer tornar-vos veure a tots els actes que hem preparat amb tota la il·lusió que pertoca.

Són unes festes per sortir i fer poble, esper que tots puguem gaudir de totes les actuacions i divertir-nos com quan érem petits.

Com no pot ser d'altra manera, vull agrair al RCNPP i a l'Associació de Veïns per la seva impecable ajuda durant tot l'any i també a títol individual a tots els que ens ajuden a organitzar les festes.

Vull tenir un record per a aquelles persones que ens han deixat durant aquest any i que sempre perduran en la nostra memòria.

Molts d'anys i bones festes a tots!

Representant de la batlessa a Portopetro
Joana Maria Adrover

LA MEVA TRIBU

Pregó 2022, a càrrec de Joana Maria Rigo Cabot

Portopetrers i amics de Portopetro, gràcies per ser aquí compartint aquest temps que m'han fet l'honor de passar en tots vosaltres.

Gràcies també, Joana, per haver confiat en mi per encetar, amb aquest pregó, les festes de Sant Joan d'enguany.

Un dels privilegis que tenc com a terapeuta és que les persones que acudeixen a consulta em fan dipositària de la seva història. Perquè, per poder donar una mà a la persona que ve a mi cercant ajuda, és molt important saber d'on ve, quina és la seva trajectòria personal i familiar, quines són les seves vivències, tant les bones com les dolentes.

Per tant, deixau-me avui fer, en certa manera, una inversió de rols. No vos preocupeu, no vos demanaré que vos transformeu en terapeutes. No és aquesta la meva intenció. Però sí que vos agrairé que vos transformeu en oients d'un petit bocí de la meva història amb Portopetro, de les meves vivències personals i familiars que he viscut al llarg d'aquests anys.

En primer lloc, em presentaré així com toca: som na Joana Maria, filla d'en Miquel Gararany i de n'Aina Talladora. La meva història amb Portopetro s'inicia en el moment en què mon pare i mu mare s'estableixen a Portopetro amb la intenció de crear una família.

Mon pare era portopetrer de soca-rel, encara que per circumstàncies de la vida nasqués a s'Alqueria Blanca. Amb tot, de ben petit es va traslladar a Portopetro quan sa mare, na Joanaina de n'Antiga hi va venir a viure amb els seus tres fills: na Poloni, en Miquel (mon pare) i na Juanita.

El pare de mon pare, en Miquel gararany, havia mort feia poc i sa mare, la meva padrina, també va morir al cap de poc temps de viure a Portopetro. Mon pare i les seves germanes es varen quedar orfes a una edat molt tendra, encara infants. Aquesta doble pèrdua va suposar la desfeta

de la família, atès que els germans varen haver de prendre camins diferents per poder subsistir en aquells anys durs de la postguerra.

Per altra banda, meua mare, n'Aina, va néixer a Bunyola, però sent encara una nina, juntament amb la seva família, va acabar instal·lant-se a s'Alqueria Blanca. El meu padrí era tallador de pins i, cercant vents més propicis per tal de millorar l'economia familiar, els negocis el varen dur a arrelar a s'Alqueria.

Quan es varen casar, mon pare i ma mare s'instal·laren a la casa que els meus padrins paterns havien construït a Portopetro amb tota la il·lusió del món i de la qual, malauradament, varen poder gaudir molt poc. Allà vaig néixer jo.

Vaig ser una nina molt afortunada perquè si és cert que "fa falta una tribu sencera per educar un nin", jo vaig comptar amb tota la "tribu" de portopetres!

El Portopetro d'avui en dia no té res a veure amb el Portopetro que em va veure néixer, amb el Portopetro en el qual vaig créixer. Durant molts d'anys vaig ser l'única nina de tot el poble. Per tant, una

generació de tiets i tietes varen poblar els meus primers anys. Eren veïnats de tota la vida que compartíem tant els hiverns com els estius i que sempre ens fèiem costat, com una gran família.

Un dels meus primers records d'infantesa està associat al Nadal, concretament a la nit de cap d'any, una festa que, durant molts d'anys, els portopetres celebràvem tots plegats a la Caracola. Allà ens reuníem amb el tio Andreu i la tia Margalida de la Caracola, amb na Marga (la seva filla), amb els de can Petlo, amb el tio Cosme i la tia Miquela, amb la patrona Margalida, amb la patrona Pixedis, amb la tia Maria Bieleta, amb els de Son Cabrer, amb la tia Bel i amb el tio Andreu, amb en Miquel el seu fill, amb na Margalida i amb en Tòfol des Xiriqui.

La veritat és que, pel que m'han contat, es muntaven unes bones festes! Record pinzellades perquè llavors jo era petita. Una que record és de fer "la conga" per damunt el moll. Pensau un poc en la imatge: ple hivern, fred de bon de veres i unes bones ballades tots plegats pel moll! Això és vida!

Mon pare sempre va lligar la seva vida a la mar. Quan jo era petita va tenir una golondrina, na Maribel, i es dedicava a passejar els turistes del Club Mediterrané. Més endavant, va tornar als seus inicis, a la pesca. Primer fent feina com adobador de la Pepita i més endavant com uns dels propietaris de la Lipa, on va continuar també amb la seva tasca d'adobador. Record els migdies asseguts a taula dinant tots quatre (la meva germana, na Conxi, ja havia nascut) mentre escoltàvem per la ràdio com les diferents barques de bou es comunicaven i es contaven les seves pescades. Llavors, mon pare sempre deia, amb una mitja rialla, "no vos cregueu res del que diuen, fins arribar a port no sabrem de bon de veres com a anat". Això de què els pescadors sempre exageren no és cap llegenda. Com a filla de pescador, vos ho puc ben assegurar.

Muntar un bou, és a dir, una de les immenses xarxes que empren les barques de bou, no és una tasca fàcil. Es necessita molta concentració i habilitat. I en això el pare era un expert. Durant molt d'anys, quan ja havia venut la barca, la Lipa, molts de mariners de la contrada acudien al pare per arreglar les seves xarxes. Avui en dia, a la portassa de la casa dels pares, encara hi ha xarxes i tots els ormejos necessaris per dur endavant aquesta tasca.

Mu mare, durant molts de temps, va tenir un souvenir. Ella sempre conta que havien llogat la portassa de ca seva a la senyora Pola, la qual hi va posar un souvenir i que, al cap d'uns anys, quan es va jubilar, li va proposar a mu mare que continuàs amb el negoci. Així ho va fer. El souvenir es trobava aferrat a la casa i des de la cuina s'hi podia accedir directament. Record que, des de ben petita, quan al llarg del matí em tocava guardar la tenda mentre la mare feia les tasques de casa, tot d'una que entrava un client cridava ben fort: "mamà vine que hi ha gent" i mu mare deixava el que estigués fent i compareixia, ben xalesta, a atendre la clientela. Al souvenir veníem tota casta de begudes alcohòliques, senalles, capsells, espartenyas i una infinitat de productes més. Record que, cada any, molts dels treballadors del Club Med venien a la tenda a comprar les espartenyas per fer feina. Sempre eren els mateixos i, al principi de temporada, contaven a la mare totes les novetats de les seves famílies durant l'hivern.

A més, a la tenda també hi venien molts dels estiuiejants que tenien casa a Portopetro. Hi acudien a comprar la senalla, el capell, les xancles per

anar a la platja... Record especialment la senyora Tosser perquè durant molts d'anys, quan arribava, sempre em regalava un llibre. Va ser ella qui, de ben petita, em va introduir al món fantàstic de la lectura.

Com vos he dit, a l'hivern érem molt poques les famílies que vivíem a Portopetro. Precisament per aquest motiu, tothom sempre tenia la porta de ca seva oberta de pinte en ample. Era una gent a la qual jo considerava part de la meua família perquè així m'ho feien sentir.

Els pares varen comprar el seu primer cotxe, un Seat 600, quan va arribar l'hora que jo començàs a anar a escola. Els matins mon pare m'acompanyava a ca ses monges a s'Alqueria Blanca i després al capvespre baixava amb l'autobús de línia. Record que, durant un temps, na Ventura de can Gararany i na Poloni Bassacoll també pujaven amb noltros amb el 600, i més endavant n'Angelita sa perruquera i un altre nin, en Pepito, que els seus pares feien feina al Club Med.

Per a mon pare i ma mare va ser prioritari que tant la meua germana com jo tenguéssim accés a una bona educació. En conseqüència, varen lluitar perquè a Portopetro hi arribàs el bus per poder anar escola al Bisbe Verger, on la meua germana i jo vàrem fer tot EGB. I posteriorment varen tornar a lluitar perquè l'autocar que anava a l'institut de Felanitx passàs per Portopetro per tal de poder anar a fer BUP i COU allà. Durant tot els anys en què vaig estudiar secundària vaig ser l'única portopetrera que anava a l'institut. Mon pare cada dematí m'acompanyava amb la furgoneta a l'entrada de Portopetro a agafar el bus i sempre feiem la xerradeta mentre esperàvem.

A l'estiu el món de Portopetro s'ampliava. Arribaven tots els veïnats de Cas Concos que tenien casa al carrer de ca meua: els de can Sull, els de madò Caveia, els de can Trompé. A més, com és natural, obria l'Hotel Nereida. També arribaven a casa don Pep Boixó i la senyora Sara, dos personatges entranyables que durant més de 20 anys durant els mesos de juliol i agost dormien a casa. Encara record com si fos avui la seva rutina diària, inalterable. Feien totes les menjades a l'hotel Nereida, el dematí el passaven a Mondragó i l'horabaixa al pinar de Cala Barca, passejant i llegint ajaguts a les hamaques. Això era de dilluns a divendres, perquè els cap de setmanes se n'anaven cap a Palma, a ca seva: trobaven que hi havia massa gent (què dirien ara!). Els vespres sempre passaven la vetlada amb noltros i si per la tele feien una pel·lícula de dos rombes i els pares encara estaven ocupats feinejant, ells ens deien que ens anàssim a dor-

mir i la meva germana i jo els fèiem cas. Eren la veu de l'autoritat, què hi farem!. Els pares en cap moment qüestionaven aquest fet, al contrari, els estaven agraiats de la seva ajuda i disponibilitat. Realment, la manera com el nostre cervell emmagatzema els records es formidable. Basta que senti l'olor del perfum Vanderbilt perquè se m'aparegui la imatge de la senyora Sara, la seva elegància i saber estar.

Durant els vespres d'estiu, érem un munt de gent asseguda a la fresca compartint vivències. Els més habituals eren el germà de la meva mare, n'Andreu, que vivia a Barcelona i amb tota la família sempre passava el mes d'agost entre noltros; na Xesca Vallbona amb els seus pares, en Pep i na Margalida; de vegades també els seus tios, na Damiana i en Joan; el tio Biel de l'hotel Nereida que entrava i sortia mentre feia guàrdia a la recepció de l'hotel; també sovint la seva dona, la tia Catalina, i les seves filles, na Maria i na Joana. Arribàvem a ser una carretada de gent, entre una cosa i l'altra.

Repetesc: Sent que vaig ser una nina privilegiada, vaig tenir molta de gent al meu costat amb qui crear vincles de seguretat, de pertinença, d'amor. En el desenvolupament d'un infant, els vincles afectius li enriqueixen la vida i l'ajuda a crear un model per a les seves relacions socials futures. El fet de sentir-se vinculat emocionalment li proporciona seguretat i estabilitat.

Malauradament, en la meva tasca professional m'arriben molts de nins i adolescents amb mancances greus de vincles afectius. En Boris Cyrulnik, eminent psiquiatre francès, en un llibre en què parla de la problemàtica del suïcidi en l'adolescència, diu: "Mentre el desenvolupament del cos i de l'intel·lecte dels nins ha millorat clarament, la seva ànima cada cop se sent més insegura perquè els tutors (referint-se a les figures importants del nin) s'allunyen en l'espai de la cultura tècnica".

Tenim nins i adolescents molt sans físicament, que tenen accés a molta informació, que tenen possibilitat de fer moltes activitats, però alhora amb unes grans mancances en el seu maneig emocional. I per saber fer un bon ús de les emocions, prioritari en el desenvolupament humà, el nin necessita d'uns bons guies. En primer lloc, els pares; després l'escola i l'entorn social on es mou l'infant. S'ha de formar un gran equip i recolzar-se els uns en els altres per crear persones emocionalment sanes i no vulnerables.

I citant de nou a Cyrulink: “quan la cultura es dilueix, quan no apreciam els rituals culturals, quan no ensenyem respecte i tolerància, quan deixam de practicar l’ajuda mútua, el nínxol afectiu que envolta al nin ja no és una base de seguretat.”

La seguretat, les estratègies per fer front a les adversitats que vulguem o no sempre apareixen al llarg de la vida, es genera durant la infància mitjançant la comunicació, gràcies al temps compartit, a través dels límits que posam als nostres fills, ensenyant a respectar els altres i el món que els envolta. Sé per experiència que educar no és un procés fàcil, mai ho és. És just el contrari: és molt més fàcil malcriar.

Com a mare, esper que la tasca feta amb les meves filles, tant de part meva com de son pare, així com de totes aquelles persones que les han envoltat, de totes aquestes persones que han format part de la seva tribu, els hagin ajudat a crear un sentiment de seguretat i de pertinença i que tinguin dins la seva memòria ben guardats records d’infantesa del seu Portopetro.

Ens arriben dies de festa, de bauxa, temps de compartir amb família i amics. Aprofitau aquests dies per ajudar als vostres nins i adolescents a crear vincles i records d’una manera sana i positiva. Que cada un d’ells pugui gaudir de la seva tribu i trobar en ells referents forts que l’ajudin en el seu procés de creixement i exploració de la vida.

I per acabar, vull expressar el meu agraïment als portopetrers de la meva tribu i que malauradament ja no són amb nosaltres físicament. Però vos puc assegurar que la seva energia, força i esperit em continuen acompanyant.

VISCA SANT JOAN.

VISCA PORTOPETRO. Moltes gràcies.

Sant Joan 2023

FESTES DE PORTOPETRO

Del 16 de juny al 2 de juliol

DIVENDRES, 16 DE JUNY

A les 9:30 h Neteja de residus del fons marí al port de Portopetro. **Lloc de trobada:** al Moll Vell. **Organització:** Petro Diver. **Col·laboració:** SEMDESA (Serveis Municipals de Santanyí)

A les 18:00 h Caminada per la costa de Portopetro a càrrec de Toni Oliver i Isabel Lorente. **Lloc de trobada:** al Moll Vell (per apuntar-s'hi: a na Joana Adrover 629 507 951)

DISSABTE, 17 DE JUNY

A les 18:00 h Ludoteca infantil. A les pistes esportives.

A les 22:00 h Gran tribut a **El Canto del Loco**. A les pistes esportives. No t'ho pots perdre!

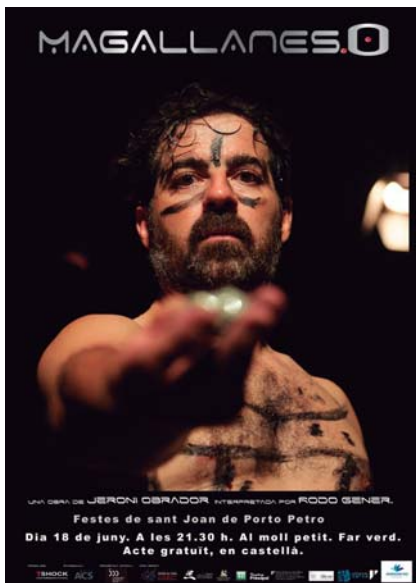

DIUMENGE, 18 DE JUNY

A les 09:00 h XV Cursa popular de Sant Joan. **Inscripcions:** a Elietchip. Veure'n programes a part. **Organització:** Regidoria d'Esports i Associació Amics de Portopetro.

A les 18:00 Horabaixa infantil amb el grup **Cuborba**.
A les pistes esportives.

A les 21:30 h Teatre a la fresca,
MAGALLANES.0 de Jeroni Obrador.
Lloc: al Moll del Club Nàutic.

DIVENDRES, 23 DE JUNY

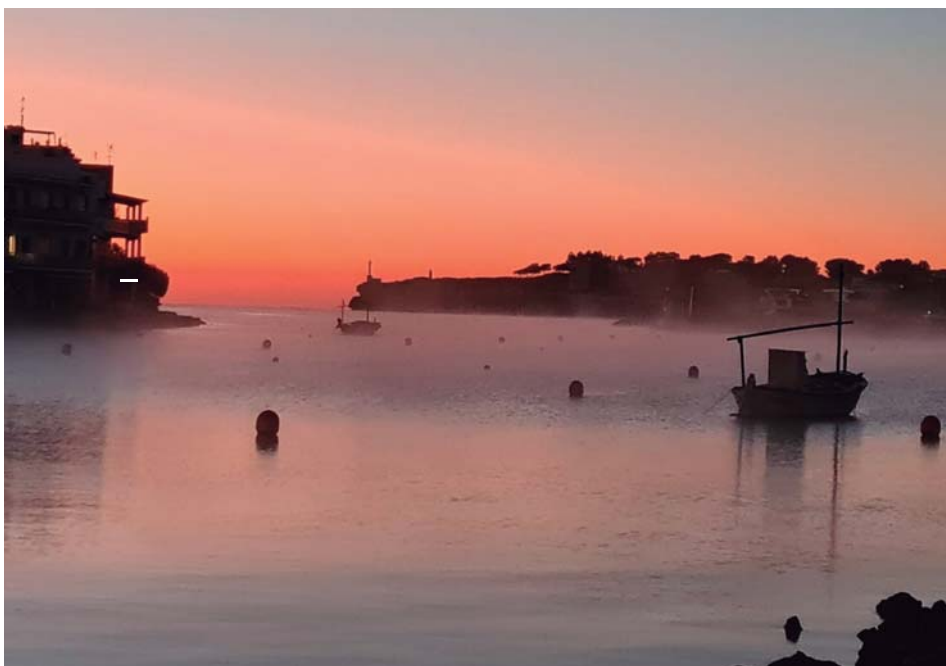
A les 20:00 h Pregó de les festes de Sant Joan a càrrec de Toni Sureda Martorell. **Lloc:** al Moll Vell.

A les 21:00 h Gran sopar a la fresca tots plegats **Lloc:** al Moll Vell (vestits tots amb algun detall blanc o tots de blanc).

Venda de tiquets als llocs de costum: estanc i supermercat Eurocop de Portopetro. Al forn Terrassa i a l'oficina de l'Ajuntament de s'Alqueria Blanca.

A les 22:00 h
Nit d'havaneres
amb el grup
Arpellots. Hi haurà
rom cremat.
Lloc: al Moll Vell.

DISSABTE, 24 DE JUNY

A les 19:30 h Missa en honor a Sant Joan. Presidirà i predicarà, Mossèn Bartomeu Villalonga, rector de les parròquies del terme de Santanyí.
Lloc: a l'església de Portopetro.

Després de la missa farem un homenatge a totes les parelles de Portopetro que duguin 50 anys de casades.

Es prega que totes les parelles que ho celebren ho comuniquin a Joana Adrover (tel. 629507951).

Hi haurà un petit refrigeri per a tothom.

A continuació, gaudirem d'un magnífic concert de piano i violí a càrrec de **Francesca Suau i Luis Mizrahi**.

DIUMENGE, 25 DE JUNY

A les 10:00 h Pujarem al pal ensabonat i durem a terme la cursa de natació per a nins i no tan nins. **Lloc:** al Moll dels Pescadors.

A les 15:30 h Anirem a prendre un bany amb l'Starfish (hi haurà fruita per berenar per tothom). **Lloc de sortida:** al Moll Vell.

Venda de tiquets als llocs de costum: estanc i supermercat Eurocop de Portopetro, al forn Terrassa i a l'oficina de l'Ajuntament de s'Alqueria Blanca.

A les 20:00 h Ballada popular amb el grup **Sonadors Sonats**. **Lloc:** al mollet del Club Nàutic.

DIVENDRES, 30 DE JUNY

A les 18:00 h Jocs d'aigua Xop Parc.
A les pistes esportives

DISSABTE, 1 DE JULIOL

A les 23:00 h Gran Verbena amb el grup **Horris Kamoi**. A continuació, Dj Titi i Dj Mateu d'es Taller.

Lloc: a les pistes esportives.

DIUMENGE 2 DE JULIOL

A les 20:00 h Concert de la **Banda Municipal de Música de Santanyí**.
Lloc: al mollet del Club Nàutic.

POBLE LLIURE

d'agressions
sexistes

**NI
I PUNTO**

112
Emergències

Centre d'Informació
de la Dona
971 598 205

AJUNTAMENT DE SANTANYÍ

PRESSUPOST MUNICIPAL ANY 2023

DESPESES

CAPÍTOL I: Despeses de personal	9.020.041,85
CAPÍTOL II: Despeses en béns i serveis	10.506.365,36
CAPÍTOL III: Despeses financeres	8.000,00
CAPÍTOL IV: Transferències corrents	2.895.809,91
CAPÍTOL VI: Inversions reals	426.477,36
CAPÍTOL VII: Transferències de capital	143.305,52
CAPÍTOL VIII: Actius financers	0,00
CAPÍTOL IX: Passius financers	0,00
Total	23.000.000,00

INGRESSOS

CAPÍTOL I: Imposts directes	10.707.096,61
CAPÍTOL II: Imposts indirectes	1.140.000,00
CAPÍTOL III: Taxes i altres ingressos	5.501.712,27
CAPÍTOL IV: Transferències corrents	4.362.701,44
CAPÍTOL V: Ingressos patrimonials	1.027.952,98
CAPÍTOL VI: Alienació d'inversions reals	0,00
CAPÍTOL VII: Transferències de capital	260.536,70
CAPÍTOL VIII: Actius financers	0,00
CAPÍTOL IX: Passius financers	0,00
Total	23.000.000,00

DEMOGRAFIA ANY 2022

NAIXEMENTS89
Homes 47	
Dones 42	
DEFUNCIONS77
Homes 38	
Dones 39	

PADRÓ D'HABITANTS (31-12-2022)

S'Alqueria Blanca	1.071
Cala d'Or	4.425
Cala Figuera	769
Cala Llombards.....	443
Cala Santanyí.....	461
Calonge	1.041
Es Cap des Moro	94
Es Llombards	604
Portopetro	814
Santanyí.....	3.980
<hr/>	
TOTAL	13.702

TELÈFONS D'INTERÈS

AJUNTAMENT DE SANTANYÍ	971 65 30 02
OFICINES I POLICIA MUNICIPAL	971 65 30 02
RECAPTACIÓ MUNICIPAL I DE LA CAIB.....	971 65 30 02
GUÀRDIA CIVIL.....	971 65 30 81
JUTJAT	971 16 31 26
BIBLIOTECA MUNICIPAL DE SANTANYÍ.....	971 65 33 94
BIBLIOTECA MUNICIPAL DE CALA D'OR.....	971 64 84 87
CENTRE CÍVIC DE CALA D'OR.....	971 64 80 28
CENTRE JOVE DE CALA D'OR.....	971 64 33 69
OFICINA MUNICIPAL DE TURISME DE CALA D'OR.....	971 65 74 63
POLICIA MUNICIPAL A CALA D'OR.....	971 64 35 20
INSTITUT D'ENSENYAMENT SECUNDARI DE SANTANYÍ	971 64 20 71
COL·LEGI SANTA MARIA DEL MAR (CALA D'OR).....	971 65 95 14
COL·LEGI MARE DE DÉU DE CONSOLACIÓ (ALQ. BLANCA).....	971 65 41 43
CORREUS CALA D'OR.....	971 65 94 64
PAC SANTANYÍ	971 16 32 96
UNITAT SANITÀRIA DE CALA D'OR	971 65 80 03
UNITAT SANITÀRIA DE CALONGE.....	971 83 71 66
UNITAT SANITÀRIA DE S'ALQUERIA BLANCA	971 16 41 70
SERVEIS MUNICIPALS DE SANTANYÍ (SEMDESA)	971 64 85 80
NETEJA VIÀRIA - TELÈFON D'INFORMACIÓ AL CIUTADÀ	971 64 84 84

Bones festes de Sant Joan!

